

[Axel Kristensen.]

1961-62; den fandt sted den 8. marts og findes i Folketingstidende sp. 3320-3354.

Den højtærede minister gjorde nogle bemærkninger om kommunernes stilling, men jeg er ude af stand til at rejse nogen debat om det nu, for jeg kender ikke dette svar, og vi må så se på det i det kommende udvalg.

Den højtærede minister foreslår os endvidere at vente med vort forslag, til regeringsforslaget er kommet, og det kan der naturligvis være noget i, men på den anden side mener jeg da ikke, at det skulle kunne sinke eller skade, at problemerne bliver gjort klar for folketetinget; det vil kun kunne fremme, hvad der i øvrigt måtte komme. Endvidere er det min opfattelse, og det lægger jeg stor vægt på at få sagt, at uanset at nogle mener, at et forøget udbud af byggearealer ikke er nok til at begrænse prisstigningen — og det er der nogle der mener; jeg mener ikke, man behøver andre foranstaltninger — må alle være enige om, at udbud og efterspørgsel er afgørende faktorer, og det er dette, som det fremsatte lovforslag tager under behandling. Hvis det område kan skilles ud af et større og vanskeligere område, så vi hurtigt kan få stoppet den urimelige prisstigning på jord, vil det da være nyttigt. Hvis man i det væsentlige er enig om de synspunkter, som indeholdes i det foreliggende lovforslag, hvorfor skal man så ikke gennemføre det hurtigst muligt? Jeg ved ikke, hvad der i øvrigt kommer; det kan være noget, der tager lang tid og skal drøftes længe i det høje ting, men det haster at få gjort noget ved sagen.

Jeg skal i øvrigt ikke sige andet, end at jeg ikke tror, at man ved hjælp af skatter kan få fremskaffet billig jord, Jeg mener, at den situation, vi er i, er overordentlig uheldig for de mennesker, der har sparet op og fået deres egen ejendom. Ejendommene bliver nu vurderet op, og mange ejere bliver hårdt belastet, og mange vil, når de får mindre indtægter på deres gamle dage, ikke kunne blive i deres ejendomme. Det er også uhyre

skadeligt, at jorden bliver så dyr at have liggende for erhvervsvirksomheder til udvikling og udvikling; det bliver for kostbart for dem.

Endvidere kan man ikke klare problemet uden at samle de enkelte kommuner i større enheder. I et område som Københavns omegn, hvor det drejer sig om mange i en vis forstand mindre kommuner, selv om de nu vokser stærkt, kan opgaven ikke løses af den enkelte kommune, fordi man må og skal handle ud fra denne kommunes egoistiske interesser, naturligvis, hvorimod det er en helhedsopgave, der skal løses. Derfor mener jeg, at de synspunkter, der er nedlagt i lovforslaget, er rigtige.

Må jeg endelig i anledning af den højtærede statsministers udtalelse under åbningsdebatten i år om, hvor uhyre kostbart det var at have tilstrækkelige arealer liggende, når de skulle ligge byggemodne, gøre opmærksom på, at dette lovforslag kun taler om hovedanlæggene: hovedkloakker og hovedveje, og det, det koster at have dette liggende, er helt uvæsentligt i forhold til de voldsomme prisstigninger, der kommer. Detailkloakering og anlæg af detailveje kan vente til den tid, da man bygger og udstykker. Dette lovforslag tager sigte på, at man de enkelte steder kan lave detailkloakering, når behovet er der. På den måde er hele arealet i udbud, selv om detailkloakering ikke er lavet.

Jeg håber, vi kan få en lige så positiv udvalgsbehandling, som vi havde i fjor. Vi fra oppositionen, der fremsatte lovforslaget i fjor, kan kun være glade for det uhyre gode samarbejde, der var også med flertalspartierne, og jeg håber, at vi kan nå frem til positive resultater.

Ove Hansen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om lovforslaget. Jeg vil henviser til, hvad jeg sagde, da et tilsvarende lovforslag var til behandling i sidste folketingsår. Vi vil naturligvis gerne i mit parti medvirke til at forhindre en fortsat stigning i jordpriserne; vi vil gerne medvirke til at